

PATHGATE INSTITUTE OF BUDDHIST STUDIES

A MEMBER OF PALLYUL SANGHA INTERNATIONAL

Διδασκαλία του

Σεβ. Λάμα Ντόντρουπ
Ντόρτζε Ρίνποτσε

*Να Εγκαταλείπετε τις Γνώμες
για να Φέρετε Γαλήνη στο Νου*

Να Εγκαταλείψετε τις Γνώμες για να Φέρετε Γαλήνη στο Νου

Όπως γνωρίζετε μόλις επέστρεψα από την Ινδία. Μία από τις εργασίες που ανέλαβα ήταν να φροντίσω για ένα πρόβλημα που έχουμε με τα περιστέρια που αφήνουν κουτσουλίες στον ναό. Λόγω του μεγέθους τού ναού και επειδή είναι τόσο όμορφος και άνετος, τα περιστέρια μετακόμισαν στον ναό και αποφάσισαν ότι αυτό είναι το νέο τους σπίτι. Όμως, δεν ήρθαν μόνο τους, έφεραν και τις κουτσουλίες τους, τις οποίες αφήνουν παντού, πράγμα που δημιουργεί πρόβλημα.

Έτσι, με την άδεια της Αυτού Αγιότητας, ξεκίνησα ένα πρόγραμμα. Εγκαταστήσαμε στον ναό κάποιου είδους σύστημα με υπέρ-ήχους το οποίο εκπέμπει ήχους που δεν τους αντιλαμβάνεται το ανθρώπινο αυτί αλλά αποτρέπει τα περιστέρια γιατί ηχεί σε αυτά σαν συναγερμός αυτοκινήτου. Έτσι, στα πουλιά δεν αρέσει και τόσο και δεν μένουν. Από τη στιγμή που εγκαταστήσαμε αυτή τη συσκευή, η κατάσταση διορθώθηκε σημαντικά. Το πρόβλημα μειώθηκε κατά 70%.

Ένα άλλο μέρος του προγράμματος ήταν να τοποθετήσουμε κάποιο είδος σίτας στα παράθυρα έτσι ώστε να μην μπορούν τα πουλιά να μπουν. Και στη συνέχεια τοποθετήσαμε κάποιες κουρτίνες φτιαγμένες από ξύλινες χάντρες σαν κάποια ξύλινα μάλα. Και αυτά τα ξύλινα μάλα χρειάζονται αρκετό χρόνο για να φτιαχτούν. Φτιάχνονται με ιδιαίτερο τρόπο και έχουν ένα πολύ καλό μέγεθος. Σκεφθήκαμε λοιπόν ότι από τη στιγμή που θα τις τοποθετούσαμε, το πρόβλημα θα λυνόταν· ότι αν τα βγάzaμε έξω, αυτά δεν θα επέστρεφαν.

Αλλά φαίνεται ότι τα περιστέρια, ενώ έχουν την συνήθεια να εισέρχονται στον χώρο πετώντας μέσω της ελεύθερης πύλης, είναι στην πραγματικότητα πολύ έξυπνα. Όταν λοιπόν είδαν την κουρτίνα αυτό που έκαναν είναι το εξής: προσγειώθηκαν μπροστά της και την διέσχισαν περπατώντας. Εμείς τα παρακολουθούσαμε καθώς εισέρχονταν και εξέρχονταν. Είναι λοιπόν, πολύ περισσότερο ευέλικτα από όσο νομίζετε.

Παρά το γεγονός ότι τώρα έχουμε είκοσι-τέσσερις συσκευές στην περιοχή του βωμού για την φροντίδα όλων των αγαμάτων και των αντικειμένων, κατάφεραν να γεννήσουν αυγά. Βρήκαν τον χώρο να γεννήσουν αυγά και να έχουν μικρά περιστεράκια. Είναι λοιπόν πολύ ευπροσάρμοστα. Δεν σακατεύονται από την συνήθεια, ούτε επαναλαμβάνουν τις πάγιες τακτικές τους.

Το βρίσκουν μπροστά τους και λένε: *«Ωχ! Αυτοί οι άνθρωποι περπατούν, μπορώ κι εγώ να περπατήσω. Ω ναι! Απλώς τακτοποιώ τα φτερά μου και περπατώ»*. Τα είδαμε λοιπόν να εισέρχονται και να εξέρχονται από τον ναό.

Επίσης έφερα μερικά λείζερ, σκεπτόμενος ότι θα μπορούσαν να τα απομακρύνουν. Δεν λειτούργησε! Εκείνα απλώς κλείνουν τα μάτια τους και κοιτάζουν αλλού! Βασικά, το σκεπτικό μας και το δικό τους δεν ταιριάζουν. Λένε: *«Εντάξει, κάνετε ό,τι κάνετε. Εγώ θα μείνω εδώ! Είναι άνετα»*.

Χρειάζεται να εξετάζουμε τις συνήθειές μας - σε τι βασίζονται;

Εδώ λοιπόν είναι ένα καλό παράδειγμα, μία ιστορία σχετικά με τις συνήθειες. Συχνά ο κόσμος λέει ότι οι άνθρωποι είναι πλάσματα της συνήθειας. Αλλά αυτές οι συνήθειες χρειάζεται συχνά να τις ελέγχετε. Τι είδους συνήθεια είναι; Είναι μία συνήθεια που βασίζεται σε γνώμη; Είναι μία συνήθεια που βασίζεται σε κάποιο είδος κατανόησης, ή μία συνήθεια που βασίζεται σε φαντασία;

Όσο περισσότερες γνώμες έχετε, τόσο πιο πολύ θα υποφέρετε

Λίγο καιρό πριν έδινα μια αυτοσχέδια διδασκαλία στο αεροδρόμιο. Κάποιοι μαθητές ήρθαν να με κατευοδώσουν και τους είπα ότι όσο πιο πολλές γνώμες έχουν τόσο πιο πολύ θα υποφέρουν. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Αν εξετάσετε τη ζωή σας, θα διαπιστώσετε ότι καθημερινά η δραστηριότητά σας βασίζεται σε γνώμες: *«Ω! Νομίζω ότι αυτό είναι καλό, Το άλλο δεν είναι τόσο καλό. Ω, αυτό είναι απαίσιο! Είναι φρικτό! Αυτός ο αέρας είναι απαίσιος!»*

Όμως, καμιά από αυτές τις γνώμες δεν βασίζεται σε κάποια έγκυρη έρευνα. Βασίζονται σε σκέψεις τύπου: *«Δεν μου αρέσει, γι' αυτό είναι άσχημο. Δεν ταιριάζει με τα σχέδιά μου, γι' αυτό είναι άσχημο»*. Διαρκώς κινούμαστε με βάση αυτές τις γνώμες.

Εφόσον αυτές οι γνώμες συχνά δεν αμφισβητούνται, όταν έρθει ο καιρός να αμφισβητηθούν πράγματι, τότε πιά είναι πολύ αργά. Αυτό είναι σαν να πηγαίνεις σε μία μπουραρία για να πιείς μερικά ποτά. Πίνεις με διάφορους ανθρώπους και καταλήγεις να λες: *«Ω! Νομίζω ότι αυτή η ποδοσφαιρική ομάδα τα πάει περίφημα! Νομίζω ότι ξέρουν να παίζουν! Νομίζω ότι δεν ξέρουν να παίζουν»*.

Το συμπέρασμα είναι ότι κανείς από αυτούς τους ανθρώπους δεν είναι εξειδικευμένος, δεν είναι ποδοσφαιριστές, στην πραγματικότητα δεν παίζουν μπάλα μέσα στο γήπεδο. Κανένας από αυτούς τους ανθρώπους δεν κάνει τη δουλειά που ισχυρίζεται ότι οι άλλοι δεν ξέρουν να κάνουν! Κι ωστόσο, την ίδια στιγμή, αισθάνονται άνετα να μιλήσουν ανοιχτά για τα μειονεκτήματα και τα ελαττώματα των άλλων ανθρώπων. Κάποιοι το λένε κουτσομπολιό, κάποιοι άλλοι γνώμη. Όμως, όλα αυτά αποτελούν αιτίες οδύνης. Είναι το αποτέλεσμα της έλλειψης εξονυχιστικής έρευνας. Υποθέτετε: *«Αυτό δεν δούλεψε, τελικά δεν δουλεύει»*. Αλλά γιατί δεν δούλεψε; Ποιός είναι ο λόγος; Γιατί δεν λειτούργησε; Το εξετάσατε αυτό;

Ένα από τα αποτελέσματα της γνώμης είναι το συναίσθημα

Ένα από τα αποτελέσματα της γνώμης είναι το συναίσθημα. Η γνώμη πάντοτε πάει χέρι με χέρι με το συναίσθημα. Το συναίσθημα έρχεται ως αποτέλεσμα της γνώμης που έχουμε σχετικά με το αν κάτι είναι αποδεκτό ή όχι, χωρίς να λαμβάνεται υπόψιν ποιός είναι ο λόγος για τον οποίο συνέβη κάτι τέτοιο.

Όταν όμως ερευνάτε ενδελεχώς, το συναίσθημα δεν παίζει ρόλο. Αν σας πουν ότι έχετε δύο μύτες στο πρόσωπό σας, ίσως αυτό να συμβαίνει, ίσως και να μη συμβαίνει. Αν ελέγξετε κοιτώντας στον καθρέφτη και διαπιστώσετε ότι η μύτη σας είναι ακριβώς εκεί

στην μέση του προσώπου σας, δεν υπάρχουν δύο μύτες, τότε ποιός ο λόγος να θυμώσετε; Όμως, όχι, εσείς θυμώνετε, και όσο πιο πολύ το σκέφτεστε, τόσο πιο πολύ θυμώνετε.

Γιατί όσο πιο πολύ το σκέφτεστε τόσο πιο πολύ θυμώνετε; Όσο πιο πολύ σκέφτεστε, τόσο περισσότερες γνώμες αναδύονται· γνώμες που κατασκευάστηκαν από το πουθενά. Όσο πιο πολύ σκέφτεστε, τόσο πιο ζωντανές γίνονται, και αυτό δημιουργεί προβλήματα.

Στην Βουδιστική διδασκαλία είναι πάρα πολύ σημαντικό να γίνει κανείς σωματικά και νοητικά ευέλικτος

Στην Βουδιστική διδασκαλία είναι πάρα πολύ σημαντικό να γίνει κανείς σωματικά και νοητικά ευέλικτος. Η νοητική ευελιξία σας δίνει την δυνατότητα να βλέπετε τα πράγματα με τον κατάλληλο τρόπο και όχι απλώς να τους επιτρέπετε να κάνουν πειρατεία στον νου σας. Να μην κάνουν οι γνώμες πειρατεία, δημιουργώντας εξωπραγματικές προσδοκίες ή αντιλήψεις. Όλα τα πράγματα πρέπει να τα επαληθεύουμε, να τα εξετάζουμε προσεκτικά. Όταν εξετάζετε προσεκτικά, δεν υπάρχει χώρος για συναίσθημα. Η διαδικασία αυτή δεν χωράει συγκάλυψη, εικόνα ή εγωισμό.

Κάποιοι μαθητές μου, στην πραγματικότητα όλοι σας, έχετε διάφορες συνήθειες τις οποίες βρίσκω ενδιαφέρουσες, πιο ενδιαφέρουσες από το να βλέπω τηλεόραση. Επειδή πιστεύετε αληθινά ότι αυτές θα σας βγάλουν από μπλεξίματα ή μπελάδες.

Κάποιοι από σας νομίζουν ότι γνωρίζουν για το φαγητό, και μεγαλοποιείτε το ζήτημα, μιλάτε πολύ γι' αυτό και σε πολλές περιστάσεις όταν τρώω μαζί σας, είναι πολύ ενδιαφέρον διότι δεν γνωρίζετε ούτε τι τρώτε.

Όμως όσο περισσότερο μιλάτε γι' αυτό χωρίς να έχετε ερευνήσει, τόσο πιο πολύ σκέπτεστε: "Ίσως να είναι έτσι." Αλλά στην πραγματικότητα δεν γνωρίζετε. Ακριβώς όπως όταν κομπάζετε στους άλλους ότι είστε δυνατός κολυμβητής. Νομίζετε: «Πιστεύω ότι θα μπορούσα να διασχίσω κολυμπώντας την Μάγχη». Και μετά από λίγο διάστημα πιστεύετε πραγματικά ότι μπορείτε να το κάνετε. Λέτε: «Είμαι πολύ καλό στο νερό, κάνω ντους κάθε μέρα». Ίσως πείτε: «Πηγαίνω στην πισίνα και κολυμπάω». Η κολύμβηση στην πισίνα και η κολύμβηση στην Βόρεια Θάλασσα είναι δύο εντελώς διαφορετικά πράγματα.

Και χωρίς να έχετε ερευνήσει, προχωράτε, και ίσως σας στηρίζουν και οι φίλοι σας. Ίσως και να σας χρηματοδοτούν. Αλλά ποιός πληρώνει το τίμημα; **Τελικά αυτός που έχει γνώμες είναι αυτός που πληρώνει το τίμημα.**

Καμία γνώμη ποτέ δεν γεννάει ευτυχία

Καμία γνώμη ποτέ δεν γεννάει ευτυχία, όχι διαρκή ευτυχία. Ίσως να νοιώσετε μια εφήμερη ευτυχία και να πείτε: «Ω, είμαι τόσο σωστός! Εσύ είσαι τόσο κακός!» και να γελάσετε εις βάρος κάποιου άλλου, αλλά αυτό γενικά θα γυρίσει εναντίον σας· πάντοτε γυρίζει μπούμερανγκ.

Δεν μπαίνετε σε κάποιο εστιατόριο να φάτε χωρίς να πληρώσετε και περιμένετε στην συνέχεια να φύγετε χωρίς να σας κυνηγήσουν, ή χωρίς να σας βάλουν να πλύνετε τα πιάτα, ή χωρίς να σας συλλάβουν. Δεν πρόκειται να σας πουν: «*Ευχαριστούμε πολύ που ήρθατε!*»

Σας παρακαλούμε να έρθετε ξανά να φάτε και να μην πληρώσετε!» Κανείς ποτέ δεν το κάνει αυτό.

Όταν λοιπόν νομίζετε ότι η ευτυχία σας βασίζεται στο να κάνετε τα πράγματα με τον δικό σας τρόπο, όταν αυτός δεν έχει σχέση, με αυτό που πράγματι συμβαίνει, αυτό δεν σας βοηθάει. Όλα τα πράγματα έχουν τον κατάλληλο τρόπο να γίνονται, και ο στόχος είναι να γίνονται με επάρκεια, με αποτελεσματικότητα, και με τη λιγότερη δυνατή φασαρία.

Τι είναι η διδασκαλία του Ντάρμα;

Τι είναι λοιπόν η διδασκαλία του Ντάρμα; Τι είναι αυτό που δίδαξε ο Κύριος Βούδας; Ο Κύριος Βούδας δεν είπε: «Αυτό είναι θρησκεία». Δεν είπε: «Απλώς να πιστεύετε σε εμένα και τα πάντα θα είναι θαυμάσια» Δεν είπε: «Πιστεύετε σε εμένα και θα πάτε σε κάποιο υπέροχο μέρος, κάποιου είδους παλάτι, κάποιου είδους παράδεισο». Δεν είπε ποτέ κάτι τέτοιο.

Είπε απλώς: «Αυτή είναι η αλήθεια την οποία αντιλήφθηκα. Να την εξετάζετε. Σας ενθαρρύνω να εξετάζετε αυτή την αλήθεια με τον τρόπο που εγώ την εξέτασα. Τότε κι εσείς θα διαπιστώσετε ότι αυτό είναι ό,τι πράγματι συμβαίνει».

Αυτό λοιπόν που ο Κύριος Βούδας δίδασκε πριν από τόσα χρόνια ήταν η κατανόηση της πραγματικότητας, όχι μια νοητική κατασκευή, μια κατασκευή φτιαγμένη από μόδες και νεωτερισμούς. Δεν είναι μια μόδα που είναι εντός αυτό το χρόνο και εκτός στο τέλος της σεζόν· είναι πάντοτε εντός, και ποτέ δεν απομακρύνθηκε.

Το πρωί είδα μια είδηση για έναν Ινδό κύριο στην Ινδία ο οποίος μπορούσε να φάει τις πιο καυτερές πιπεριές. Έτρωγε τις πιο καυτερές πιπεριές δύο τη φορά και μετά έτριβε τα μάτια του. Θα μπορούσαμε όλοι να το κάνουμε αυτό; Ακόμη κι ένα φτερό που γαργαλάει τα μάτια μας δεν είναι και τόσο ευχάριστο, πόσο μάλλον οι πιπεριές. Αλλά όποιος μπορεί να το κάνει αυτό σημαίνει ότι έχει μια ζωή χωρίς οδύνη; Κάποιοι άνθρωποι έχουν καλή αντοχή σε κάποια πράγματα· είναι αυτά τα πράγματα τόσο θαυμάσια;

Σε σχέση με τις διδασκαλίες του Κυρίου Βούδα, το να αντιστέκεται κανείς στο να κάνει πράγματα που είναι ενάρετα, το να επιμένει να μην κάνει αυτά που είναι βοηθητικά δεν είναι κάτι που πρέπει να σας κάνει χαρούμενους ή να σας ενθουσιάζει. Αυτού του είδους η ανοχή δεν βοηθάει. Χρειάζεται να κατανοήσετε γιατί συμβαίνει αυτό. Είναι κάτι που σας βοηθάει;

Στην εποχή του Κυρίου Βούδα υπήρχε ένας μοναχός, ένας Μπίκσου, ο οποίος μελετούσε με τον Κύριο Βούδα για πολλά χρόνια, αλλά είχε έναν πολύ νωθρό νου, ο ρυθμός της εκμάθησής του ήταν πολύ αργώ. Έτσι λοιπόν ο Κύριος Βούδας κανόνισε ώστε 500 άλλοι Μπίκσου (πλήρως χειροτονημένοι μοναχοί, Γκελόγκ), οι οποίοι είχαν ήδη επιτύχει την καρποφορία του Άρχατ να τον βοηθήσουν δίνοντάς του καθημερινή καθοδήγηση. Αυτό συνεχίστηκε επί τρία χρόνια. Στο τέλος των τριών ετών ο μοναχός εξακολουθούσε να μην μπορεί να θυμηθεί ούτε ένα στίχο από μία παράγραφο, έμπαινε από το ένα αυτί και έβγαινε από το άλλο.

Έτσι με μεγάλη συμπόνια για αυτόν, ο Κύριος Βούδας κάλεσε τον μοναχό να έρθει κοντά του να τον διδάξει ο ίδιος. Η πρώτη διδασκαλία που του έδωσε ο Βούδας ήταν να

προστατεύει τον λόγο του και την σκέψη του. Προστασία του λόγου, φύλαξη του λόγου· τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει να μην μιλάς στην τύχη. Προστασία της σκέψης σημαίνει ότι δεν αφήνεις την σκέψη σου να κατασκευάζει ιδέες και γνώμες.

Και στην συνέχεια είπε: **«Μην αφήνεις το σώμα σου να παραβαίνει αυτό που είναι σωστό, αυτό που είναι ενάρετο»**. Σωστό σημαίνει ότι κατέχει την θέση που του αρμόζει. Ενάρετο σημαίνει κάτι που είναι βοηθητικό, κάτι που δεν βλάπτει τους άλλους και δεν βλάπτει εσάς. Αυτό είναι όλο το οποίο είπε ο Κύριος Βούδας: **«Φύλαγε τον λόγο σου και αγκάλιασε την σκέψη σου· μην αφήνεις το σώμα σου να παραβαίνει αυτό που είναι σωστό. Αν συμπεριφερθείτε κατ' αυτόν τον τρόπο, θα έρθει ο καιρός που θα μπορέσετε να επιτύχετε την λύτρωση»**.

Οι συνήθειες φέρνουν οδύνη, ιδιαιτέρως οι συνήθειες που είναι μπαγιάτικες. Γι' αυτό τον λόγο δεν μιλούμε για διαμόρφωση καλών συνηθειών, μιλάμε για διαρκή επίγνωση του νου. Στον διαλογισμό μιλούμε για διαρκή επίγνωση του νου. Διαρκής επίγνωση σημαίνει να έχεις επίγνωση του τι κάνεις όταν το κάνεις. Δεν λες: *«Πάντοτε οδηγώ με αυτή την ταχύτητα αυτή την ώρα της ημέρας.»* Τι θα συμβεί όμως αν άλλα αυτοκίνητα έρχονται προς εσένα με διαφορετική ταχύτητα;

Πρέπει να είστε σε εγρήγορση διότι οι συνθήκες αλλάζουν. Αυτό είναι κάτι στο οποίο μπορείτε πάντοτε να βασίζεστε, ότι όλα τα πράγματα που βιώνετε είναι εφήμερα και παροδικά. Κανένα από αυτά δεν είναι διαρκές.

Πηγαίνετε σε ένα εστιατόριο και σκέπτεστε: *«Ω, εδώ τρώω πάντοτε καλά.»* Και τότε την ημέρα που θέλετε πράγματι να απολαύσετε ένα καλό γεύμα, διαπιστώνετε ότι στην πραγματικότητα δεν είναι και τόσο καλό. Ίσως να έφυγε ο σεφ, ίσως να μην ήταν καλά εκείνη την ημέρα. Τίποτα δεν μένει το ίδιο.

Όταν ήμουν στην Ινδία, πήγα να αγοράσω κάτι από κάποιον που γνώριζα. Μου έδειξε διάφορα, του είπα: *«Αυτό είναι πολύ μακρύ, μπορείς να το κοντύνεις;»* Μου είπε: *«Ναι, νομίζω ότι έχεις δίκιο. Θα το κοντύνουμε. Θα το φτιάξω ειδικά για εσένα.»* Τρεις μέρες αργότερα το παρέλαβα, κι όταν επέστρεψα στην Αγγλία, διαπίστωσα ότι ήταν ένα εντελώς διαφορετικό νούμερο. Όμως, αν κοιτάξετε το ιστορικό της εξυπηρέτησής του, σε γενικές γραμμές, είναι πολύ καλό, αλλά γιατί συμβαίνει αυτό; Επειδή τις περισσότερες φορές δεν είναι συνεπές. Κι εσείς, πόσο συνεπείς είστε; Υπάρχει κανείς εδώ που να πιστεύει ότι είστε συνεπείς;

Νομίζω ότι είσατε πολύ συνεπείς ως επί το πλείστον. Το πρόβλημα είναι ότι αυτή η συνεπεια σχετίζεται με την εμμονή σας σε κάποιες συνήθειες οι οποίες δεν σας βοηθούν. *«Πάντα κάνω τα πράγματα με αυτό τον τρόπο.»* Όμως εκείνη την ημέρα τα πράγματα άλλαξαν.

«Θα διασχίζω τον δρόμο χωρίς να κοιτώ δεξιά και αριστερά.» Ίσως να την γλιτώσετε για κάποιο διάστημα, αλλά αν υπάρχει πυκνή κυκλοφορία, τελικά θα υπάρξει πρόβλημα. Τα πράγματα αλλάζουν.

Όταν πήγαινα σε χώρες όπως η Σιγκαπούρη, η οποία αλλάζει τόσο γρήγορα που κυριολεκτικά κάθε λίγους μήνες επιστρέφεις στο εστιατόριο που συνηθίζεις και έχει εξαφανιστεί ή αντικατασταθεί από κάτι άλλο. Ακόμη κι ολόκληρο το εμπορικό κέντρο το ανακατασκεύασαν σε ευρεία κλίμακα. Αυτό κάνουν.

Η έρευνα λοιπόν είναι πολύ σημαντική για κάθε πλευρά της ζωής. Η έρευνα σας δίνει την δυνατότητα να αναπτύξετε ορισμένη κατανόηση και ο διαλογισμός σας επιτρέπει να εμπεδώσετε αυτή την κατανόηση.

Όταν λοιπόν ο Κύριος Βούδας μίλησε στους μοναχούς, είπε:

«Να οδηγείτε τις σκέψεις σας, να οδηγείτε τον λόγο σας.

Μην αφήνετε το σώμα σας να ενεργεί κατά τρόπο που θα προκαλέσει οδύνη σε εσάς ή στους άλλους.

Αν το ακολουθήσετε αυτό, θα έρθει ο καιρός όπου θα κατορθώσετε την λύτρωση».

Λύτρωση από τι; Από την αιτία και το αποτέλεσμα της οδύνης. Η οδύνη δεν εμφανίζεται από το πουθενά αλλά είναι αποτέλεσμα κάποιας αιτίας οδύνης. Αυτό που συμβαίνει τώρα προέρχεται από αυτό που συνέβη πρωτότερα. Έτσι, όταν σταματάτε κάτι από το να συμβεί αρχικά, δε θα συμβεί το αποτέλεσμά του αργότερα.

Αν και λέτε: «Θέλω να κάνω το σωστό. Θέλω να κερδίσω πολλά χρήματα. Θέλω να επιτύχω. Θέλω αυτό, αυτό και εκείνο». Όμως **σε τούτον τον κόσμο δεν υπάρχει ούτε σπυρί ευτυχίας που να μην γίνεται αιτία να υποφέρει κάποιο άλλο ον.**

Δεν παρακολουθώ ποτέ ποδόσφαιρο. Όσες φορές έχω παρακολουθήσει ποδόσφαιρο αυτό συνέβη επειδή έτυχε να βρίσκομαι εκεί, δεν υπήρχαν πολλές επιλογές. Τελευταία βρέθηκα στην Νότια Κορέα τον περασμένο χρόνο, όπου γινόταν το Παγκόσμιο Κύπελλο. Ο μαθητής μου επέμενε να το παρακολουθήσω.

Ήρθε στις 3.30 το πρωί για να είναι σίγουρος ότι σηκώθηκα για να το παρακολουθήσουμε μαζί. Ήθελε να μοιραστώ μαζί του τον κορεάτικο τρόπο εορτασμού της νίκης. Όμως, δεν κέρδισαν. Ήθελε να πάω μαζί του για να δω πώς γιορτάζουν. Δεν γιόρτασαν.

Και οι δύο ομάδες νόμιζαν ότι θα κερδίσουν. Και οι δύο ντύθηκαν αναλόγως. Στο τέλος του παιχνιδιού η μία ομάδα έκλαιγε, η άλλη πανηγύριζε. Η μία ομάδα ήταν πολύ χαρούμενη, αλλά αυτό έγινε με κόστος την δυστυχία της άλλης – να γιατί δεν παρακολουθώ ποτέ τέτοιου είδους παιχνίδια. **Δεν υπάρχει τέλος σε αυτό. Κερδίζεις σήμερα, χάνεις αύριο. Κι ωστόσο τίποτα δεν αλλάζει. Στην καλύτερη περίπτωση είναι μία διάσπαση, ένας τρόπος να διασπάται η προσοχή σας από το να δείτε τον κόσμο όπως είναι.**

Η συνέχεια της ιστορίας...

Ήρθε λοιπόν αυτός ο μοναχός στον Κύριο Βούδα. Δεν μπορούσε να θυμηθεί ούτε ένα στίχο όσο κι αν προσπάθησε. 500 μοναχοί προσπάθησαν να τον βοηθήσουν - καμία πρόοδος. Έτσι ο Κύριος Βούδας είπε:

«Δεν χρειάζεται να μάθεις κάποιους στίχους τώρα. Το πρώτο που χρειάζεται να μάθεις είναι πώς να προστατεύεις τις σκέψεις σου, να προστατεύεις τον λόγο σου, να προστατεύεις τις πράξεις τού σώματός σου, εκείνες που θα προκαλούσαν βλάβη, που θα γεννούσαν παράβαση. Αν μπορείς να το κάνεις αυτό, θα έρθει η στιγμή της αληθινής απελευθέρωσης».

Αισθανόμενος μεγάλη ευγνωμοσύνη για την συμβουλή αυτή, την διδασκαλία τού Κυρίου Βούδα, ο μοναχός αυτός, ο Μπίκσου, έκλαψε από χαρά. Εκείνη τη στιγμή φωτίστηκε αμέσως, ο νους του αμέσως έγινε διαυγής και ανοιχτός. Από εκείνη τη στιγμή και στο εξής μπορούσε να απαγγέλει τα πάντα με ευφράδεια. Πριν από αυτό το σημείο ήταν κολλημένος στη συνήθεια.

Είναι όπως όταν θέλετε να μάθετε αλλά δεν ερευνάτε τα πράγματα που αφορούν το αντικείμενο. Θέλετε να μάθετε μία γλώσσα, αλλά δεν γνωρίζετε την γραμματική, δεν γνωρίζετε την προφορά, ούτε τον τρόπο που γράφεται. Θέλετε να πάτε σε ορισμένο μέρος, αλλά δεν ακολουθείτε τον χάρτη.

Ξανά και ξανά κάνετε πειρατεία σε κάτι για το οποίο δεν έχετε καθόλου πείρα και το μετατρέπετε σε κάτι άλλο, σε ένα προσωπικό σχέδιο χωρίς να συνειδητοποιείτε ότι δεν λειτουργεί.

Ο μοναχός αυτός δεν ήταν έξυπνος, ήταν αμβλύνους. Λοιπόν ο Κύριος Βούδας μπόρεσε να του εξηγήσει τα πλέον βασικά τού να είναι ασκητής τού Ντάρμα, σε διαρκή επίγνωση τού σώματος, του λόγου και του νου, ώστε να μην προκαλούνται παραβάσεις μέσω των τριών πυλών. Και μόνον από αυτή την εξήγηση, ο νους του απελευθερώθηκε και μπόρεσε να δει και να κατανοήσει την αιτία και το αποτέλεσμα όλων των πραγμάτων.